

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ, ਇਹ ਹੀ ਪਾਠ ਸਭ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਾਓ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਾਓ, ਲਾਚਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰੋ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਮਨਨ ਚਿੰਤਨ ਕਰੋ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਾਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬੈਠੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦਾ ਅਸਰ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲੀ-ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਇੰਨਾ ਆਰਗਨਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਪਰਮਾਤਮਾ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦੇਹ ਯਾਦ ਆਈ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਬਾਪ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੈ ਪਹਿਲਾ ਪਾਠ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। 'ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ' ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕੱਚੇ ਪੈ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ - ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾ ਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ। ਪਹਿਲਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਆਤਮਾ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਉੱਤਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੈਸਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਚਾਰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਸ ਨੇ ਕੀ-ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ, ਅਸੀਂ ਕੀ ਸਮਝਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਤੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਸਭ ਦੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦੇਹ? ਦੇ ਬਾਪ ਵੀ ਸਭ ਦੇ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਜੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਵੀ ਹੈ। ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜੇ-ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਈਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਦਿਨ ਦੇ ਵੇਲੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਨੀਂਦ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਆਵੇ। ਜੇ ਬੜਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਦਾ ਆਲਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਫਲਾਵੇ ਨੇ ਇਹ-ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਰਿਸਪੌਂਸ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੁੱਛਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਸਪੌਂਸ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਰੀਅਲ। ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਸੈਟੀਸਫਾਏ ਹੋਇਆ? ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰੇਕਸ਼ਨ ਕੱਢਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਖਾਣਾ ਖਾਦਾ ਜਲਦੀ ਨੀਂਦ ਆਵੇ। ਦੇਵਤਾ ਖਾਣਾ ਬੜਾ ਥੋੜਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਹੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹੀ ਓਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਧਨ, ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖਾਣਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ, ਸੂਕਸ਼ਮ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਇਦਾ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਸਤੀ ਨੀਂਦ ਆਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਚਾਰ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਨੀ-ਸੁਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸ ਤੇ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇੰਨਾ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਥ ਕਿਥੋਂ ਆਵੇ। ਰੱਥ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ। ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਝਦੇ ਹਨ। ਰੱਥ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਬਾਪ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਮੈਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰੱਥ ਦੀ

ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਭਾਗੀਰੱਥ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭਾਗੀਰੱਥ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਹੈ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਕਲਸ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਇਆ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁੱਲੇ। ਪਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਸਮਝਣ ਬਗ਼ੈਰ ਦੇਵਤਾ ਪੱਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਉਣਗੇ! ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਲੰਗਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਉੱਠ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੁਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰੀ ਬਾਪ। ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਾਇਆ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਗੰਦ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕਦਮ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹੋ। ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਰਿਸਤਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਰੂਰ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਪਰਿਸਤਾਨ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਕਬਰਦਾਖਿਲ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਪੇੜੀ ਤੇ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਰਾਜ, ਇਸਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਜੇ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਧਰਤੀ ਚੌਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਮਤਲਬ ਆਇਰਨ ਐਂਜ ਤੋਂ ਗੋਲਡਨ ਐਂਜ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਫਿਰ 2 ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਪਦ੍ਰਵ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਕਿ ਕੈਡੀ ਮਿਸਲ ਹਨ, ਕੋਈ ਵੈਲਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੈਲਊ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ... ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਕੈਡੀ ਵਰਗੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕੈਡੀ ਵਰਗਾ ਕਿਉਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਲਗ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਜਦੋਂ ਉਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ, ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ - ਓ ਬੇਟੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਨਾ - ਹੇ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੋਲੀ ਖਵਾਵਾਂ। ਝੱਟ ਸਭ ਭੱਜਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਭ ਭੱਜਣਗੇ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਵੇ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਵੇ। ਹੁਣ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੁਲਾਇਆ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗੰਗਾ ਆਦਿ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚੇ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਉਲਾਸ ਨਾਲ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹੇ ਬਾਬਾ। ਪਰ ਇੰਨੇ ਉਲਾਸ ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਰਿਸਪੈਂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁਲਾਉਣ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਅੱਗੇ-ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ, ਲਿਬੂਟ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਗਾਈਡ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਂਦੇ ਹਨ - ਓ ਲਿਬੂਟਰ, ਓ ਗੋਡ ਆਕੇ ਸਾਡਾ ਗਾਈਡ ਬਣੋ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਤਯੁੱਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁੱਗ, ਕਰੋੜਾ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਥੋੜੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਸਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਸਾਈਂਸ ਘਮੰਡੀ, ਕਿੰਨਾ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਅਕਲ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਯਾਦਵ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਫਿਰ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ।

ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਿਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਨਾ ਕੋਈ ਵਾਰਿਸ ਬਣਨਗੇ, ਨਾ ਸ਼ਾਦੀ ਆਦਿ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਗਈ ਬਾਕੀ ਥੋੜੀ ਰਹੀ। ਥੋੜਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਟਾਈਮ ਥੋੜਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਇਥੇ ਆਏ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਥੋਂ ਦਾ ਵਿਛੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਥੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼

ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਧਾ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਇਸ ਲੜਾਈ ਤੇ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਦਿ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਬੈਠੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਆਦਿ ਰਹਿਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੇ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਜਾਣ। ਮਰਨਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਰਾਮ ਗਯੇ ਰਾਵਣ ਗਯੇ...ਜਿਹੜੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਉਮਰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰ ਵਧੇਗੀ। ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਫਿਰ ਵੀ ਇਥੇ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਕੱਟਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਦ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਹ ਪਦ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੇ ਡਾਈਨੇਸਟੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਨੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੁਣ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਣ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਰੋ, ਜੇ ਅਕਯੂਰੇਟ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਭਾਈ-ਭੈਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਾਈ-ਭਾਈ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰ-ਕੁਮਾਰੀਆ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਵੇਂ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਾਮ ਅਗਨੀ ਸਾੜਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗ ਗਏ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਚਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਮ ਤੋਂ ਹਾਰ ਗਏ ਤਾਂ ਪਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮਾਈ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ! ਮਨੁੱਖ ਪਦਮ ਕਰੋੜ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਥੋੜੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬੰਬਸ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ !

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

2. ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ ਕੈਂਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀਆਂ ਰੂਪੀ ਆਸਣ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਤਪਸਵੀ ਮੂਰਤ ਭਵ:
ਤਪਸਵੀ ਸਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਪਸਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਸਣ ਹੈ - ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ. ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਥਿਤੀ...ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠਣਾ। ਸਥੂਲ ਆਸਨ ਤੇ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਸਣ ਤੇ ਮਨ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਿਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਪਸਵੀ ਇੱਕ ਲੱਤ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਕਾਗਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਠਯੋਗ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਸਹਿਜੋਗ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਗੰਗਾ ਬਣ ਕੇ ਰਹੋ।
